

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

แก่นศาสนาอยู่ที่กรรม

ธรรมลี ผาแดง นี้เก่งมาตลอดนะ วันนี้ได้ทองคำมาให้ ๑ กิโล ๙ บาท
ดอลลาร์ ๑,๗๓๑ ดอลลาร์ เงินสดตั้ง ๗๔๘,๔๑๙ บาท นู่นนะธรรมลี ของเล่นเมื่อไร มา
เรื่อยธรรมลี ผาแดง กับภูสังโฆ ผ้าป่าที่ อ.เจริญศิลป์ ทองคำได้ ๒๓ บาท ๑๓ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๘๑๕ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๖๒๖,๑๗๐ บาท ที่ไปเมื่อวานนี้นะ

(ผู้ว่า-งบประมาณน้ำท่วมท่านนายกเห็นชอบให้นำเงิน ๖๗๔ ล้านบาทแก้ไข
ปัญหาน้ำท่วม ขณะนี้หน่วยงานต่าง ๆ กำลังทำรายละเอียดขอเงินไป คาดว่าอีกสอง
อาทิตย์เงินจะมาทั้งหมดครับ) ได้เยอะนะตั้ง ๖๐๐-๗๐๐ ที่จะมากขึ้นน้ำไม่ท่วมเมือง
อุดร เวลานี้เริ่มทำไปแล้วก็มี เราก็พิจารณาถึงเรื่องสายน้ำที่จะผ่านมาทางภาคอีสานเรา
พอได้มีน้ำมีท่าปลูกพืชผลต่าง ๆ ในหน้าแล้งบ้างก็กำลังพิจารณา มันออกลำบากนะน้ำ
แม่น้ำชี ส่วนแม่น้ำพองก็ไม่ได้เรื่องมากนัก แต่แม่น้ำชีนี้จะพอได้อยู่ หากพอแยกออก
ทางนั้นทางนี้ได้ แต่ลำบากนะ ถ้าแยกก็ไปกระทบกระเทือนเอกชนพวกไร่พวงนาเขา
ลำบากเหมือนกัน เราคิดมานานแล้วเรื่องเหล่านี้ คือมันก็ไม่มีทางออกจนกระทั่งปานนี้
พิจารณาถึงเรื่องน้ำที่จะผ่านเข้ามาทางภาคอีสานเรา นี้ พอได้มีที่ทำอยู่ทำกินบ้างในหน้า
แล้ง เราคิดมานานแล้ว คิดไปถึงแม่น้ำโขงที่จะเอาเข้ามา นี้ มันก็เกี่ยวข้องกับหลาย
ประเทศ แม่น้ำโขงเรียกว่าสมบัติของโลก มันก็ประเทศนั้นประเทศนี้เกี่ยวโยงกัน สมมุติ
ว่าเมืองไทยเราขอแยกแม่น้ำโขงผ่านมาทางนี้ ก็ต้องติดต่อหลายประเทศ เขาจะยินยอม
ไม่ยินยอมมันก็ขึ้นอยู่กับนั้นอีก อันนี้เราจึงไม่คิดมากแหละเพราะเกี่ยวกับเป็นสมบัติของ
โลกทั่วไป

ทางราชการเขาคงคิดมานานแล้วแหละ คิดจะได้ตรงนี้จะเสียตรงนั้น สุดท้าย
มันก็หด ก้าวไปไม่ได้ แต่เราเองยังหดนี่วะ สมมุติว่าอยากแยกน้ำไปทางนั้นทางนี้ จะมี
ส่วนได้ส่วนเสียอะไรบ้าง ผู้ได้-ได้ ผู้เสีย-เสีย เนอะ มันก็ลำบากเหมือนกัน โห ทางภาค
อีสานรู้สึกว่แห้งแล้งมากที่สุดเท่าที่เราผ่านมาทุกภาคนะ คือมันเป็นโดยหลักธรรม
ชาติของมันเอง ไม่ถูกกดขี่บังคับเอาเปรียบอะไรเลย เป็นหลักธรรมชาติของมัน
ทีนี้จะตำหนิใครได้ลงคอ ตำหนิไม่ได้ ภาคอื่นเป็นความสะดวกโดยหลักธรรมชาติ เช่น
อย่างภาคเหนือนี้เป็นที่ไหลลงแห่งน้ำ

น้ำนี้สำคัญมากที่สุดเลย ไปอยู่ที่ไหน ๆ ไม่มีน้ำอยู่ไม่ได้ แม้แต่ที่เขาวรรณฐาน
อย่างนี้ ไปไหนที่นี้เหมาะสม ๆ น้ำไม่มีก็อยู่ไม่ได้ สำคัญอยู่ ตั้งแต่ที่เขาวรรณฐานยังถือ
น้ำเป็นสำคัญ บางที่อยู่บนภูเขาลงมาเอาน้ำทางเป็นกิโล ๆ ก็ต้องอุตสาห์ลงมา น้ำนี้เป็น

สำคัญ เช่น อดอาหารก็วันถึงฉันก็ได้ไม่เห็นลำบาก แต่น้ำไม่ได้นะ เป็นปกติ เวลาลงมาอาบน้ำก็ลงมาอาบน้ำ ขึ้นไปก็อาบน้ำขึ้นๆ เทากับไม่ได้อาบน้ำ มันไกลขนาดนั้นก็มี ลงไปเอาน้ำลึกลงๆ น้ำที่อื่นที่ใดมันไม่มี มันลำบากอย่างนั้นนะ น้ำจึงจำเป็นมากในที่ทุกสถานนั้นแหละ คิดตั้งแต่พระกรรมฐานไปเที่ยวอยู่ในป่าในเขา อยากจะอยู่ที่สะดวกสบาย ไม่มีน้ำก็อยู่ไม่ได้ เราเคยโดนมาแล้วถึงได้มาพูดละซิ บางทำเล โอ๊ยเหมาะสมเหลือเกิน แต่น้ำไม่มีก็ต้องผ่านไป อยู่ไม่ได้ เนาะ

ทางภาคอีสานแห้งแล้งกันทั้งภาคเลย เพราะไม่มีที่ไหลมาของน้ำ ภูเขาของมันก็มีที่ไหลมา ฝนตก เช่น น้ำตกน้ำอะไรนี่สะดวกมาก อย่างภาคเหนือน้ำมีอยู่ทั่วไป ไหลรินออกมาทุกแห่งทุกหน คัดไปที่ไหนก็ได้ทั้งนั้น แล้วภาคกลางก็เป็นที่รวมของน้ำ เมื่อน้ำลงมาแล้วคัดไปที่ไหนก็ได้หมด มันเป็นความสะดวกในลักษณะชาติของมันเอง แต่ทางภาคอีสานน้ำที่ไหลมาพอจะให้คัดมันไม่มี ดีไม่ดีน้ำจะกินก็ยังไม่ดี มันของเล่นเมื่อไร มันอดอยาก จะหาน้ำที่ไหนพอจะคัดมาใส่ไร่ใส่นา ตั้งแต่คัดใส่ท้องมันยังไม่พอกิน น้ำอดอยาก นี่เรียกว่าลักษณะชาติของมันไม่อำนวย ผู้ที่อยู่ในสถานที่เช่นนั้นก็ลำบากๆ เชื้อนเล็ก ๆ น้อย ๆ มันก็ไม่มาก พอใช้

เช่นอย่างเชื้อนห้วยหลวงนี่ก็ปล่อยเข้ามาเฉพาะเมืองอุดร ผ่านเข้ามาหนองประจักษ์ สำหรับใช้ทั่วจังหวัดอุดรเท่านั้นก็พอแล้ว เชื้อนเรากันไว้เองไม่ใช่ลักษณะชาติของน้ำที่มันไหลมา มันก็ไม่ได้มาก ถ้าเชื้อนใหญ่ ๆ อย่างภาคเหนือเขาก็มีลักษณะชาติของเขาก็คือจะทำเชื้อนได้ เนาะ ก็กักน้ำไว้สำหรับใช้ทั่วไปได้หมด ของเราไม่มีที่กักน้ำได้เล็ก ๆ น้อย ๆ เชื้อนนั้นเชื้อนนิดหน่อยเอามาใช้ เท่ากำปั้นนี้หมดแล้ว อย่างเชื้อนห้วยหลวงก็คัดเข้ามาเมืองอุดร มาใช้อยู่ที่เมืองอุดรเรา ที่หนองประจักษ์ทุกวันนี้พอมีอยู่ก็เพราะเชื้อนห้วยหลวงเปิดเข้ามาไหลเข้ามา จะไปใช้อย่างอื่นก็ไม่พอ เวลาท่วมมันก็ท่วมพิลึกกึกกือ ฟาดเสียจนจะเอาให้ท่วมหมดเมืองอุดร เวลามันมากนะ เวลามันแห้งหากินก็ไม่ได้กิน ทุกข์

เรายังหนักมากนะเกี่ยวกับเรื่องศาสนา ที่จะวุ่นกันทั้งประเทศนี้ ก็เราอยู่จุดศูนย์กลางสนาม ไปไหนประเทศไทยเราพระเถระทั้งหลายตั้งเข้ามาตรงนี้หมดเลย ตลอดประชาชน ตกลงเราก็ต้องเป็นหัวหน้าอยู่โดยดีที่จะพิจารณาถึงเรื่องศาสนา จะจมหรือจะฟื้น มีอยู่ ๒ อย่าง จะจมหรือจะฟื้น หนักมากอยู่นะไม่ใช่เล่น ๆ คราวนี้หนักมากมาหนักเราคนเดียว รวมเข้ามาจุดนี้หมดเลยจึงว่าหนักมากอยู่ เราก็อ่านเพื่อชาติบ้านเมือง ลำพังเราไม่มีอะไรแหละ ถ้าไม่อุตสาหะพยายามช่วยรักษาให้ก็จะไม่มีอะไรเหลือ พวกโจรพวกมารจะกลืนไปหมดหมดเลยไม่มีเหลือ พอคิดพออ่านบ้างก็คิดไป จะได้แค่ไหน ๆ ก็แล้วแต่บุญแต่กรรมเท่านั้นเอง เพราะเราเชื่อบุญเชื่อกรรม

หลักกรรมนี้คือหลักพุทธศาสนา ไม่มีอะไรเหนือหลักกรรมไปได้เลย พุทธศาสนาของเราเองที่หลักกรรม เป็นความถูกต้องแม่นยำหาที่ค้านไม่ได้เลย หลักกรรมก็อยู่ที่หลักใจ แน่ะ มโนปุพฺพกุมา ธมฺมา นี้คือหัวใจของพุทธศาสนา ได้แก่ใจ กิริยาที่แสดงออกก็เรียกว่ากรรม ความเคลื่อนไหวของใจก็เรียกว่ากรรม กรรมดีกรรมชั่ว เคลื่อนไหวทางใจก็เรียกว่ามโนกรรม ทางวาจาก็เรียกว่าวจีกรรม ทางกายก็เรียกว่ากายกรรม ทั้งดีทั้งชั่วออกจากนี้ทั้งนั้น

พุทธศาสนาท่านสอนแม่นยำ ไม่มีอะไรละ เท่าที่เราปฏิบัติมานี้จนเต็มความสามารถทุกด้านทุกทาง หายสงสัยทุกอย่าง ไม่มีเงาใดที่จะได้สงสัยพระพุทธเจ้าว่าตรัสพอให้เกิดความสงสัยแก่เราผู้ปฏิบัติตาม ไม่มีเลย ฟุ้ง ๆ ตลอด แต่การไปของพุทธบริษัทมันแหวกโน้นแหวกนี้ตกเหวตกบ่อ ไม่ยอมไปตามทางเท่านั้นเอง ถ้าเป็นตามทางแล้วสงบรวมเย็นทั่วหน้ากัน อย่างฆราวาสก็ให้มีศีลมีธรรมประจำหน้าที่การงานในครอบครัวของตน ๆ ทุกคนก็พอเป็นความผาสุกได้ ถ้าไม่มีธรรมเลยนี้ปล่อยให้กิเลสลากไส แหกตลอดนะ

ใครจะโฆษณาว่าการว่าเจริญเลิศเลอที่ไหน ๆ ก็ตาม มีแต่ลมปากไม่ได้มีความจริงถ้าธรรมไม่มี ถ้าธรรมมีแล้วมีทั้งนั้น ไม่พูดก็มี อยู่ในป่าในเขาท่านพูดที่ไหน ท่านทรงความสุขไว้ด้วยความสงบเย็นใจตลอดเวลา ใครจะเป็นผู้มีอรรถมีธรรมยิ่งกว่าผู้มุ่งปฏิบัติเช่นพระกรรมฐาน ท่านตั้งใจประพฤติปฏิบัติตัวของท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านชมความร่มเย็นของท่านตลอดเวลา และรักษาส่งเสริมตลอดไปด้วย ท่านมีความสุข นี่ผู้มีความสุข ความสุขอยู่ที่ใจนะ เราอย่าเข้าใจว่าอยู่ต้นไม้ภูเขา อยู่ที่ทรัพย์สินเงินทองข้าวของ อยู่ที่ตึกรามบ้านช่องเครื่องใช้ไม้สอยหรูหรา ว่าความสุขจะอยู่ที่นั่น ไม่ได้อยู่นะความสุขจะอยู่ที่ใจ ความทุกข์จะอยู่ที่ใจ ไม่อยู่ที่ไหน

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าสอนธรรมจึงให้ปรับตัวที่ใจ ไม่ให้ปรับที่อื่นให้ปรับที่ใจ ตัวนี้เป็นตัวรับสุขรับทุกข์ ทุกอย่างรวมอยู่ที่ใจ เพราะใจเป็นตัวเคลื่อนไหวหาดีหาชั่วหาสุขหาทุกข์ตลอดเวลา จึงต้องสอนลงที่นี้ ถ้าไม่ได้ปรับตัวนี้ มีแต่วิ่งตามกระแสของจิตที่อำนาจของกิเลสผลักดันออกไปแล้ว เป็นตายด้วยกันนั้นแหละ ใครจะว่ามีความสุข ความเจริญ มีแต่ลมปากกิเลสหลอกลวง หาความจริงไม่ได้ ถ้าผู้ใดธรรมภายในใจ มีธรรมประจำใจแล้ว พออยู่พอกินพอเป็นพอไป ไม่ค่อยทุกข์มากเหมือนคนไม่มีธรรม

คนไม่มีธรรมนี้ โถ พิลิกนะ เรามองแต่ผืน ๆ ธรรมท่านไม่มองผืน ธรรมมองตามความจริง ความจริงอยู่ที่ไหนท่านเห็นหมด ๆ นำเอาความจริงออกมาสอน ให้ปฏิบัติตามนั้นทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ควรละให้ละ ควรบำเพ็ญให้บำเพ็ญ แล้วจะราบรื่นสม่ำเสมอไป ความสุขจะมีจุดนั้นนะ ไม่ได้มีอยู่ตามความเตลิดเปิดเปิงที่กิเลสลากถูไป

ใครก็ตามไปที่ต้นเป็นบ้ำกัน ไปเมืองนั้นเมืองนี้ มาคุยไม้ เราอยากหัวเราะจะตายแล้ว มันหมั่นไส้ พวกบ้าอยากวางั้น มันไม่ดูหัวใจมัน มันดูเป็นบ้าอยู่นู่น โห น่าทุเรศนะ ความโง่ของสัตว์ ความมืดของสัตว์ มันไม่ยอมดูที่ธรรมให้ดู มันไปหาดูที่จะนับแต่วัน มีดบอดไปโดยลำดับ แล้วสร้างทุกซัขึ้นมาจากในใจส่วนมาก โลกจึงมีแต่ความรุ่มร้อน

ท่านสอนอรธสอนธรรมเข้าสู่ใจมันไม่ยอมฟัง เรื่องของกิเลสนี้ดีตลอดเวลานอนหลับนอนฝันก็ละเมอเพื่อฝันไปตามกิเลส ที่จะให้ละเมอไปตามธรรมนี้ไม่ค่อยมีกัน ธรรมมีในใจมันสงบเย็นนี่นะ ถ้ามีแต่กิเลสภายในใจหาความสุขไม่ได้นะคนเรา อย่าไปหาความสุขด้วยอำนาจของกิเลส ให้กิเลสพาหาความสุขอย่าหวังนะ จะจมกันทั้งโลก ทั้งสงสารตั้งกัปตั้งกัลป์ไปอย่างนี้ละ ให้ธรรมพาหาความสุขพอเป็นไป ๆ มีชีวิตอยู่เคลื่อนจากนี้ไปแล้วก็เป็นความสุข มีความสุขมากฝั่งติดเลย ข้ามได้ นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น แต่กิเลสมีแต่จมได้ตลอด ๆ

ที่พระพุทธเจ้าท่านสอนเรื่องกรรมนี้ แหม แม่นยำ นี่ละแก่นศาสนาอยู่ที่กรรม กรรมดีกรรมชั่ว ทำลงไปปั๊บเคลื่อนปั๊บ ทำแล้วนั้น เรียกทำกรรมแล้ว เจ้าของทำอะไรผลจะไปจากไหนไม่ไปจากเหตุ คือการทำอะไรผลก็มาเอง ไม่มีใครมาแบ่งปันส่วนได้ ทั้งดีทั้งชั่วเป็นสมบัติของผู้ทำด้วยกันทั้งนั้น ท่านจึงสอนแล้วสอนเล่าเรื่องกรรม นอกจากนี้ยังสอนเรื่องกรรมจำแนกแจกสัตว์อีกให้เป็นต่าง ๆ กัน เพราะฉะนั้น โลกไม่ว่าสัตว์ประเภทใด หรือบุคคลทั่วโลกดินแดนจะเหมือนกันไม่ได้ เพราะกิริยาแห่งการทำให้เหมือนกันผลจะให้เหมือนกันได้อย่างไร นั่นมันบอกอยู่ในเหตุมันทุกอย่าง ผลิตเป็นผลขึ้นมา เพราะเหตุทำอย่างนี้ผลจึงเป็นอย่างนั้น เหตุทำอย่างนี้ผลจึงเป็นอย่างนี้ ใครจะไปตกแต่งได้ ไม่มีใครตกแต่ง เจ้าของทำอะไรตกแต่งตัวเอง ทั้งดีและชั่ว ถ้าตกแต่งทางที่ดีก็ดีขึ้นไป ตกแต่งทางที่ชั่วมันก็ชั่วไปเรื่อย ๆ ทวีรุนแรง สุดท้ายก็จะไม่มีโลกอยู่นั้นแหละ ความทุกข์มันเผาหัวใจ

กิเลสมันไม่ห้ามมองดูธรรม มันห้ามมองดูแต่เรื่องของกิเลส บินตามกิเลส โลกทั้งหลายจึงไม่ได้จิตจางว่างเปล่าจากความทุกข์ เต็มหัวใจ ๆ เอาแต่สิ่งภายนอกมาหลอกกัน อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ธรรมท่านหมั่นไส้จะตายถ้าพูดแบบโลกนะ ธรรมท่านหมั่นไส้จะตายไป กิเลสพูดโฆษณาบ้าง ๆ อันนั้นดีอันนี้ดี ไอ้พวกตาบอดหูหนวก ทั้งวังทั้งแผ่นดินทั้งขาหักแขนหัก บินไปตามมัน เขาเรียกว่า กระจ่าตายตื่นตุมท่านว่า ในนิทานอีสป อันนี้ก็มาจากชาดกเหมือนกันนะ

แต่ก่อนเราเรียนหนังสือนิทานอีสป ที่ว่ากระจ่าตายตื่นตุม คือตื่นกันแบบไม่มีเหตุมีผล ท่านก็ยกนิทานกระจ่าตายตื่นตุมมา กระจ่าตายมันไปนอนอยู่ที่ใต้ต้นตาล กำลังนอนละเมอเพื่อฝัน อยู่ ๆ ลูกตาลก็หล่นลงมาใส่ก้นตาล ตุมตาม ๆ เปรี้ยงลงมา มันนึกว่า

ฟ้าถล่ม มันก็วิ่งเลยเถียว วิ่งไม่มองหน้ามองหลัง พวกสัตว์ทั้งหลายเห็นกระต่ายวิ่ง วิ่งอะไร ว่าฟ้าถล่มแล้วก็ไปอีก ทางนั้นก็ไม่ได้ฟังเสียงอะไร พอว่าฟ้าถล่มก็วิ่งตามกันเลย ที่นี้วิ่งไปมันมากเข้าซิ เพราะคนพวกหลงก็หลงอยู่แล้ว รอที่จะหลงเพิ่มมันมีเต็มแผ่นดิน วิ่งไปไหนก็ เป็นอะไรวิ่งอะไร ฟ้าถล่ม พวกนี้ก็วิ่งตามกันเลย เลยหมดโลกวิ่งตามกระต่าย ฟ้าถล่ม เข้าใจไหม นี่เรื่องของกิเลสหลอกสัตว์โลก มันดึงมันลากไปไม่ได้เหตุได้ผลอะไร

อันนั้นเขาว่าดีก็ดีตามเขา นี่ละฟ้าถล่มเข้าใจไหม อะไรก็ดีตามเขาไม่คิดเหตุคิดผล ถ้ามเป็นยังงี้ โอ้ย.อันนั้นคืออย่างนั้นอย่างนี้ ฟ้าถล่มแล้วไปกับเขาอีก วิ่งไปหาหาก็หักไป อะไรยังเหลือก็ลากกันไป อะไรขาดก็ขาดไป ฟ้าถล่มคือวิ่งตามฟ้าถล่ม ไปก็ไปเจอพญาราชสีห์ วิ่งอะไร พญาราชสีห์ชูข้างหน้า วิ่งอะไรกันมานี้? ฟ้าถล่ม ยังจะวิ่งต่ออย่าด่วนไปมันเรื่องอะไรกัน กลัวราชสีห์ละซิ ถ้าจะวิ่งผ่านราชสีห์ไปก็กลัวตายอีกแหละ เพราะกลัวฟ้าถล่มหนีตายมา ไปเจอราชสีห์อีก

พญาราชสีห์ จะไปไหนกัน วิ่งอะไรกัน?

สัตว์ทั้งหลาย ฟ้าถล่มก็จะวิ่งต่อไปอีก

พญาราชสีห์ อย่าด่วนไป ฟ้าถล่มยังงี้?

ถ้าจะวิ่งผ่านราชสีห์ก็กลัวตายอีก เพราะกลัวตายมาชั้นหนึ่งแล้วชั้นฟ้าถล่ม ชั้นที่สองคือพญาราชสีห์ มาฟันพญาราชสีห์ก็จะตายอีก เลยต้องหมอบฟัง

ราชสีห์ มันฟ้าถล่มยังงี้?

แล้วถามใครก็ได้เรื่อง ใคร ๆ ก็ถามว่าฟ้าถล่ม ถล่มยังงี้ ถามไม่ได้เรื่องได้ราว ถามใครก็มีแต่ฟ้าถล่ม ตื่นฟ้าถล่ม หาตัวจริงที่ผู้มาพูด หากจะแทบเป็นแทบตายก็ไปเจอกระต่ายนั่นแหละ

กระต่าย บอกว่าฟ้าถล่ม

ราชสีห์ ไหนพาไปดูซิ มันถล่มยังงี้ฟ้านี้ ไป กลับคืนไปดู

ไปดูที่ไหนได้ มันต้นตาลอยู่ข้างบน กระต่ายมันนอนอยู่ใต้ร่มไม้นี้ ลูกตาลมันหล่นลงมาถูกก้านตาลเปรี้ยงป้างตูมลงมานี้ กระต่ายนี้กว่าฟ้าถล่มก็วิ่งเลย ไปดูแล้วเห็นมะตูมลูกเดียว มันวางอยู่ที่นี่ อ้อ.ฟ้ากระต่ายฟ้าถล่มอย่างนี้เอง พญาราชสีห์ก็สอนพิจารณาเสียก่อนอะไรก็ดี อะไรเอะอะตื่นเขา ๆ ตื่นแบบจนฟ้าถล่ม ตื่นไปจนเป็นบ้ากันทั้งโลก ไม่ดีเลย ให้มีเหตุมีผล พญาราชสีห์ก็สอน อันนี้ก็มะตูม มันฟ้าอะไรนี้ มองกันเห็นอยู่ที่นี่ ไปตื่นกันอะไรนักหนา สอนให้มีเหตุผล อันนี้หมายถึงธรรม เข้าใจไหม พญาราชสีห์ คือธรรมของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าสอน นักปราชญ์สอนให้มีเหตุมีผล อย่าตื่นแบบกระต่ายตื่นตูม พวกเรามันกระต่ายตื่นตูมนะ กิเลสบอกว่าฟ้าถล่ม หมดโลกหา

ตัวจริงใครว่าฟ้าถล่มก็ไม่เจอ มีแต่วิ่งกันเป็นบ้าอยู่อย่างนี้ละโลก ทัวโลกดินแดนมีแต่พวกกระต่ายตื่นตูมทั้งนั้นแหละ ฟ้าถล่ม ๆ หาตัวจริงใครเป็นคนมาโกหกก็เลยไม่ได้นะ

อันนั้นยังจับกระต่ายได้นะ กระต่ายตัวพาตื่นพาเป็นบ้า อันนี้หาจับใครก็ได้ถามใครก็มีแต่ฟ้าถล่มไปด้วยกันหมด เมืองนั้นก็ดี เมืองนี้ก็ดี อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี ก็ฟ้าถล่มไปเลย ไม่รู้จักเป็นจักตาย ตายเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่ละพวกฟ้าถล่มไม่มีเหตุมีผลเลย ถ้าผู้มีเหตุมีผลตื่นอะไรประสามะตูม แนะ. ตื่นอะไรสิ่งต่าง ๆ อาศัยกันไปชั่วกาลเวลาเท่านั้น ก็รู้กันอยู่แล้ว ฟังแต่ว่าสิ่งอาศัย สิ่งที่จะเป็นสารประโยชน์แก่ตนคือศีลคือธรรม นั้น.ให้พยายามบังคับตนใสในจุดนี้ ๆ ก็จะยับยั้งตนได้ไม่เป็นบ้าฟ้าถล่มเหมือนกระต่าย ต้องอย่างนั้นซิ ให้มีหลักมีเกณฑ์ นี่ธรรมท่านประกาศ ธรรมก็คือราชสีห์นั่นเอง ธรรมท่านประกาศปาง ๆ ให้รู้เรื่องราวบางอย่าตื่นจนเกินเหตุเกินผลเคราะห์กรรมมันอยู่กับเราผู้ตื่นนั้นแหละ มันไม่อยู่กับฟ้าถล่มนะ มันอยู่กับเรา

ฟ้าถล่มนั้นเป็นสิ่งที่ทำโลกที่โง่แล้วให้โง่หนักมากขึ้น เสียงอะไรมันก็มีเป็นธรรมดา จะบอกว่าฟ้าถล่มก็ได้ เรียกมะตูมลูกหนึ่งหล่นลงมานี้ว่าฟ้าถล่มก็ได้ แต่มะตูมเขาเอาไปต้มกินอยู่ทุกวันนี้ มันถล่มที่ไหนนอกจากมันถล่มเข้าปากคนเท่านั้น ถ้ารู้จักใช้มะตูมมันก็มาเข้าปากคนกินได้สบาย ฟ้าถล่มที่ไหนก็ไม่เห็นมี แต่กระต่ายฟ้าถล่มทั้งนั้นแหละ ตื่นเข้าใจใหม่ ให้พากันพิจารณาพิจารณาบ้างพวกเรา ไม่งั้นจะจมไปกันทั้งโลกทั้งสงสารนะ

เวลานี้เราหนักมากอยู่นะ พิจารณาถึงเรื่องศาสนาที่คลุกเคล้าไปด้วยสิ่งสกปรกโสภณ เป็นภัยมหากภัยต่อศาสนาของเรา หนักใจเหมือนกันจะทำยังไง มันก็ต้องได้ทนเราก็ดี ทั้ง ๆ ที่ไม่มีอะไรกับโลกนี้เลย ต้องได้มาเกี่ยวข้องอยู่จนได้นั้นแหละ วันนี้ก็จะไม่พูดอะไรมากนัก พูดเรื่องฟ้าถล่มก็พอเป็นคติเครื่องเตือนใจ เบื้องต้นก็เทศน์ถึงเรื่องกรรม พระพุทธเจ้าสอนไว้ทุกบททุกบาทแม่นยำไปหมด ไม่มีอะไรผิดพลาดไปเลย ให้นำมาปฏิบัติตัว ที่นี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com